

grund af den finske neutralitetspolitik var umuligt at acceptere tanken om, at Finland via Nordek skulle blive optaget i EF.

For det andet udtalte den finske præsident, at det, hvis Danmark og Norge bliver medlemmer af EF, er svært at se, hvilke forudsætninger der er for en fortsættelse af det nordiske økonomiske samarbejde. Hvis Danmark og Norge ikke blev medlemmer af EF, mente præsidenten, at man kunne finde en passende form for økonomisk samarbejde mellem de nordiske lande, og det grundlæggende arbejde, der blev udført med Nordek, kunne i så fald være til stor nytte.

Ad 1:

I forordet til Nordek-traktaten hed det, at de nordiske lande ville udforme deres samarbejde således, at det lettede de pågældende landes deltagelse i eller samarbejde med EF. Det blev ved talrige lejligheder, lige fra det første møde på statsminister-niveau fastslået, at Danmark og Norge stillede mod medlemskab af EF, medens Sverige holdt tilknytningsformen åben, og Finland kun ønskede sine handelsmæssige problemer løst.

Denne konstante fremhævelse af forskellen i de nordiske landes politik over for EF skyldtes ikke mindst Finlands ønske.

Ydermere indeholder Nordek-traktaten omhyggeligt udformede bestemmelser om den procedure, der skal følges, hvis ét af Nordek-landene søger optagelse i EF. Også disse bestemmelser skyldes i første række et finsk ønske om klart at fastslå, at Finland var frit stillet, hvis blot ét nordisk land optog forhandlinger med EF om medlemskab. Det er derfor i strid med de faktiske forhold nu at søge det fremstillet, som om Danmarks og Norges ønske om EF-medlemskab var noget, der først efterhånden kom til at stå Finland klart.

Fra dansk side var det under hele løbet af Nordekforhandlingerne målet at bevare mest muligt af Nordeksamarbejdet efter en eventuel udvidelse af EF med Danmark og Norge. Dette har fundet klart udtryk i traktatens bestemmelser om de forhandlinger, der forudsås indledt i Nordek i en sådan eventuelitet. Det var med andre ord udtrykkeligt forudsat, at i alt fald Finland ikke skulle følge med Danmark og Norge ind i EF.

Ad 2:

Præsident Kekkonens udtalelse må også på dette punkt siges at stå i dårlig samklang med den faktiske udvikling i de nordiske landes forhandlinger med EF.

Som bekendt tyder alt på, at Finland ligesom Sverige kan opnå den frihandelsaftale med EF, som Finland selv ønsker. Dermed vil det vigtigste konkrete resultat af det nordiske samarbejde være sikret.

Det nordiske arbejdsmarked og socialkonventionen kan opretholdes. Det nordiske lovsamarbejde ligeså. Det planlagte nordiske samarbejde med hensyn til trafik, undervisning, kultur, videnskab m. v. vil kunne gennemføres, uanset de nordiske landes forskellige tilknytning til EF. Det er derfor ikke muligt at se, hvad præsident Kekkonen sigter til med sin udtalelse.

Man har fra dansk side gentagne gange understreget, at dansk (og norsk) medlemskab af EF ikke bør være til hinder for en fortsættelse og udbygning af det nordiske samarbejde. Det nyoprettede permanente nordiske sekretariat for økonomisk samarbejde, der foreløbig har sæde i Oslo, er et bevis herpå. Hvor værdifuldt dette samarbejde end vil være, kan det dog ikke for noget nordisk land betragtes som et alternativ til deltagelse i det europæiske samarbejde.

Spørgsmål 44:

Udvalget udbeder sig den nyligt afgivne erklæring fra den norske statsminister om Norges stilling til spørgsmålet om medlemskab, hvis Danmark ikke bliver medlem.

Ministerens kommentarer hertil udbedes.

Svar:

Markedsudvalgets spørgsmål må sigte på den udtalelse, den norske udenrigsminister Cappelen fremsatte under stortingsdebatten i juni måned d. å. Udenrigsminister Cappelen's udtalelse vedlægges. Så vidt det er markedssekretariatet bekendt, har den norske statsminister ikke kommenteret denne udtalelse, der, som det fremgår af dens formulering, er fremsat på den norske regerings vegne.

Som det fremgår af udenrigsminister Cappelen's erklæring, har den norske regering tidligere præciseret, at en forudsætning for at anbefale norsk medlemskab af EF er,